

50

Betænkning

over

forslag til lov om ændringer i lov nr. 280 af 30. juni 1922 om menighedsråd.

(Afgivet af folketingets udvalg den 18. marts 1949).

Udvalget har afholdt 11 møder og haft 4 samråd med kirkeministeren. To deputationer fra henholdsvis Den danske Præsteforening og Landsforeningen for Menighedsråd har haft foretræde for udvalget.

Udvalget har drøftet forskellige problemer knyttet til spørgsmålet om sognebåndsløsning. Kirkeministeren har imidlertid givet tilsagn om, at sagen vil blive taget op, og udvalget har derfor ikke ønsket at fremkomme med ændringsforslag i menighedsrådsloven angående sognebåndsløsernes valgret og valgbarhed, men stiller forslag om, at stk. 8 i § 4 i lov nr. 280 af 30. juni 1922 bibeholdes som stk. 6.

Endvidere har udvalget overfor ministeren rejst spørgsmålet om kommunernes overtagelse af kirkegårdsudgifterne og har fået tilsagn om, at denne sag snarest vil blive taget under overvejelse i kirkeministeriet.

Endelig har udvalget med ministeren drøftet spørgsmålet om en ændret form for bispevalg, og ministeren har meddelt, at han påtænker at tage lov nr. 287 af 30. juni 1922 om bispeembeders besættelse op til revision, herunder også spørgsmålet

om at give valgmenigheder og valgmenighedspræster adgang til at deltage i bispevalg.

Løvforslagets §§ 35, 36 og 37, der tager sigte på at løse spørgsmålet om ansættelse af præster, der i en årrække har gjort tjeneste f. eks. på Grønland og Færøerne eller ved Dansk Kirke i Udlandet, og at øge muligheden for præsternes forflyttelse til andet embede, har ikke hos flertallet i udvalget fundet den fornødne tilslutning. Flertallet må imidlertid erkende, at der her er et problem, som det ville være meget ønskeligt at få løst på en tilfredsstillende måde, men da der under udvalgets arbejde ikke er fremkommet andre forslag af værdi, anser et flertal af udvalget det ikke for muligt for tiden at løse dette problem. I denne forbindelse ønsker flertallet at gøre opmærksom paa § 17, stk. 2, i lov om folkekirkens lønningsvæsen uden for København og Frederiksberg m. m., idet det vel måtte kunne forventes, at en øget brug af denne bestemmelse ville kunne blive af betydning for såvel præster som menigheder.